

Onderstaande pagina's geven u een indruk van de inhoud van het door u gedownloadde boek.

Voor de volledige tekst kunt u het boek online bestellen via www.uitgeverijcyron.nl

Enkele belangrijke ***Nosoden***

Morgan Pure

Morgan Gaertner

Carcinosinum

Penicillinum

Cortison

Vaccinum (Vaccinotoxinum)

BCG (Bacille Calmette-Guerin)

Medorrhinum

Psorinum

Syphilinum

Tuberculinum

R.H. van der Zee

CYRON UITGEVERIJ

INHOUDSOPGAVE

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	1
– algemene indicaties voor het gebruik van nosoden	5
– wanneer is een darmnosode van indicatie?	7
Morgan Pure	9
Morgan Gaertner	15
Carcinosinum	18
Penicillinum	22
Cortison	30
Vaccinum (Vaccinotoxinum)	46
BCG (Bacille Calmette-Guerin)	49
Medorrhinum	52
Psorinum	58
Syphilinum	62
Tuberculinum	70

INLEIDING

In de homoeopathische praktijk krijgen we steeds vaker te maken met patiënten die door gebruik van geneesmiddelen gecompliceerde beelden laten zien; beelden die door dit gebruik van geneesmiddelen weinig oorspronkelijke symptomen tonen. In dit boekje worden enkele nosoden beschreven die van indicatie kunnen zijn bij het ophelderen van deze gecompliceerde beelden. De belangrijkste darmnosoden, Morgan Bach en Morgan Gaertner worden beschreven, samen met enkele beelden uit het allopathisch geneesmiddelarsenaal; ook zijn opgenomen de geneesmiddelbeelden van vaccinatiestoffen, nl. Vaccinum en BCG. *Deze geneesmiddelen hebben eenzelfde geneesmiddelproef doorstaan als de ons al bekende homoeopathische middelen.* Vooral penicilline en cortisonpreparaten zijn veel gebruikte geneesmiddelen in de allopathie. Het gebruik van deze geneesmiddelen heeft het oorspronkelijk ziektebeeld vaak danig verstoord of uit elkaar getrokken, zodat de homoeopaat moeilijk zijn constitutionele geneesmiddelkeus kan bepalen. Ook gebeurt het vaak dat een van indicatie gelijkend geneesmiddel *niet of onvoldoende werkt* omdat het gebruik van deze allopathische geneesmiddelen een 'blokkade' heeft gevormd. Een enkele gift van een homoeopathische nosode breekt dan als het ware het beeld open, waarna een *nieuwe* anamnese duidelijkheid zal geven in de keuze van het oorspronkelijk passende homoeopathische middel. Naast de reeds genoemde nosoden zijn vijf grote constitutie-nosoden opgenomen die op de onderliggende miasma's werken - nl.: Medorrhinum, Psorinum, Syphilinum, Tuberculinum en Carcininum.

Het is opmerkelijk dat er tegen het gebruik van 'nieuwe' nosoden, zoals die in dit boek beschreven worden, enige terughoudendheid en weerstand bestaat. De homoeopathie schrijft bijvoorbeeld wel Morbillinum voor als een patiënt 'zich niet meer goed voelt sinds de mazelen'. Dit is een algemeen aanvaard gebruik, waar toe Dr. Tyler een grote bijdrage heeft geleverd. De doorgemaakte ziekte is niet helemaal uit lichaam en geest van de patiënt verdwenen en de nog aanwezige, hoewel niet aan te tonen 'ziekeresten' kunnen met behulp van de passende nosode geëlimineerd worden. Ditzelfde zou gezegd kunnen worden van het gebruik van chemische medicijnen, omdat men daar ook patiënten hoort zeggen dat ze sinds bepaalde allopathische behandeling niet meer de oude zijn. Anders gezegd: 'Niet meer goed sinds de penicilline' zou kunnen betekenen dat het middel in homoeopathische potentie toegediend kan worden waardoor de 'onzichtbare geneesmiddelrest' - die een

INLEIDING

andere vorm heeft aangenomen en waarschijnlijk op energetisch niveau werkt - uit het lichaam en geest verdwijnt. Al vele malen heb ik dit in de praktijk kunnen verifiëren waardoor deze theorie zeer aannemelijk wordt. Dr. T.K. Moore zegt: 'Als Sulfa in hoge potentie de nadelige, toxische gevolgen van het ruwe geneesmiddel antidoteert, waarom zou dit dan ook niet voor Penicilline gelden?'

Een van de grote boosdoeners bij aandoeningen van kinderen vormen de vaccinaties. Deze vaccinaties werken preventief op de ziekte waarvoor ze worden gegeven, maar, het is een algemeen aanvaard gegeven dat deze vaccinaties de weerstand tegen andere ziekten verminderen. In de praktijk houdt dit in dat veel gevaccineerde kinderen een verhoogde infectie-gevoeligheid hebben waardoor men genoodzaakt wordt geneesmiddelen als penicilline en cortison op deze jonge leventjes toe te passen. Het gevolg laat zich raden: het wordt van kwaad tot erger omdat deze geneesmiddelen andermaal de weerstand verlagen. Omdat kinderen reeds in de derde of vierde levensmaand gevaccineerd worden, is een bepaling van het oorspronkelijk constitutiebeeld moeilijk. Thuja wordt veelvuldig voorgeschreven op deze klachten na vaccinatie; de praktijk wijst echter uit dat in vele gevallen Thuja niet werkzaam of niet van indicatie is. Een ruwe schatting in de eigen praktijk leert dat ongeveer 1 op de 10 kinderen na vaccinatie op Thuja reageert of überhaupt al symptomen van het geneesmiddel laat zien. Thuja is voornamelijk een geneesmiddel dat werkzaam zou zijn bij de gevolgen van pokkenvaccinatie; op de overige vaccinaties (Kinkhoest, Difterie, Tetanus - Bof, Mazelen en Rodehond), is het geneesmiddel weinig van indicatie. Vooral de kinkhoest en difterie blijken de grote boosdoeners te zijn bij luchtweginfecties. In de praktijk blijkt het antidoteren van deze vaccinaties met de bewuste nosode de levenskracht zodanig te prikkelen dat kinderen - zoals ouders het vaak zeggen - van een infectie of verkoudheid veel sneller herstellen, en dat de hevige hoestbuien die tevoren aanwezig waren, veel minder intens zijn, korter duren en het kind 's nachts gewoon slaapt. Vaak wordt, na het antidoteren van deze vaccinaties, het kind zichzelf en laat het een oorspronkelijk constitutiebeeld zien dat dan niet moeilijk te herkennen is.

Deze regels, zoals al eerder is gesteld, zijn identiek toe te passen op klachten die ontstaan na geneesmiddelgebruik. Wel dient de patiënt gelijkens te vertonen met de beschreven geneesmiddelproeven, omdat dit de enige wet van genezing is zoals Hahnemann die voor de mensheid opstelde.

Het boekje dient daarom als het ware twee doelen, nl.: *het vinden van het simillimum*

INLEIDING

volgens de aanwezige symptomatiek en als een indicatie die geneesmiddel-gebruik kan doen vermoeden. Om dit laatste gestalte te geven volgt hier een citaat van Dr. A.C. French (The Conquest of Disease - B. Jain): Mevr. S. was al enkele jaren onder allopatische behandeling en kreeg uiteindelijk de diagnose: maagkanker. Ze bleek de volgende symptomen te hebben: Koude onderste ledematen, die echter geen toedekking verdroegen omdat dan een prikkend, tintelend en brandend gevoel ontstond; overgeven en veel maagpijn. Alle klachten < door de minste warmte, > door koude; verdroeg slechts weinig kleding. Frequente convulsies; viel bewusteloos op de vloer en bleef daar dan uren liggen. Er werd gevraagd of ze in het verleden ergotine-preparaten had gebruikt. Ze antwoorde ontkennend. De homeopaat zei: 'Ik ben er zeker van dat dit wel het geval is omdat de symptomen die je hebt duidelijk een gevolg zijn van een dusdanige medische behandeling.' Toen moest de vrouw erkennen dat dit inderdaad zo was..... Doordat de homeopaat de geneesmiddel-proef van Secale kende, was het voor hem niet moeilijk dit beeld te herkennen.

Het kan niet genoeg benadrukt worden dat chemische medicijnbelasting een verstoord beeld laat zien. Kent¹ zei al: *'Onder de vele dingen die het onderzoek van de patiënt bemoeilijken is de meest belangrijke, dat er medicijnen zijn gebruikt Het is heel gebruikelijk dat de patiënt zich in de spreekkamer presenteert en, na een uitvoerige opsomming te hebben gegeven van zijn symptomen, vertelt dat hij gisteravond een dosis Calomel heeft ingenomen of dat hij twee dagen geleden een dosis Kinine heeft gebruikt, maar vindt dat hij niet opgeknapt is, dus komt hij bij u om hulp. Bij acute gevallen is dat heel kwalijk en kan het storend werken op het vinden van het juiste homeopathische middel. In zeer acute gevallen moet dan vaak een middel worden voorgeschreven, dat de hele toestand van geneesmiddelsymptomen en ziektesymptomen samen dekt. Bij chronische ziekten echter gaat men anders te werk. De symptomen die na het nemen van een krachtig werkend medicijn ontstaan, zijn niet bepalend voor een geneesmiddel, maar scheppen verwarring, ze stellen niet het echte beeld van de ziekte voor en derhalve staat de arts niets anders te doen dan af te wachten of op zijn best een erkend antidotum tegen het gebruikte medicament te geven.'*

¹ Grondslagen der Homeopathie - Homeovisie

INLEIDING

Ook C.M.Boger² zegt over dit onderwerp het volgende: '*...Ook medicijnziekten (belasting/bijwerkingen) of vergiftigingen zijn ondermijnend voor de gezondheid. Het middel dat gegeven is moeten we juist antidoteren. Enkelvoudige vergiftigingen zijn gemakkelijk te herkennen aan hun symptomatiek, maar medicijnbeelden zijn vaak gecompliceerd en laten daardoor geen helder en duidelijk beeld zien. Daarom is het belangrijk dat we weten wat het vorige medicijn is geweest waardoor ons werk vergemakkelijkt wordt.*'

Buiten de geneesmiddelbeelden die in dit boekje worden beschreven, worden hier indicaties gegeven voor het algemeen gebruik van nosoden; voor de darmnosoden volgt een aparte indicatielijst.

Ron van der Zee - Januari 1993

² Studies in the philosophy of healing - B. Jain

MORGAN PURE

Darmnosode - sub-type van Morgan Bach

De indicaties voor het voorschrijven van *Morgan Pure* en andere darmnosoden worden in de inleiding van dit boek behandeld.

Keynotes: Huiderupties. Leververstoringsen. Biliare hoofdpijn en galstenen.

Miasmatische relatie: *Morgan* is een antipsorisch geneesmiddel - het lijkt op vele antipsorische geneesmiddelen. We zien een relatie met het grote antipsorische trio van Kent, nl. Sulphur, Calcium carbonicum en Lycopodium, en met veel andere carbonaten.

Overige relaties: Alum., Bar-c., Calc., Calc-s., Carb-v., Carbn-s., Dig., Ferr-c., Graph., Kali-c., Mag-c., Med., Nat-c., Petr., Psor., Sep., **Sulph.**, Tub.

Uiterlijk voorkomen: *Blozend, hoogrood*. Vaker donker- dan lichtkleurig. Bleek; ofwel donker, ofwel lichtkleurig. Rode lippen, rode wangen, een hoogrood uiterlijk. De lichaamsbouw is gezet en het uiterlijk plethorisch, mogelijkwerwijs met blauwe extremiteiten.

Psyche: Gespannen; actief. Huilerig; depressief; prikkelbaar. Introspectief, ongerust en angstig over de gezondheid. Vermijdt gezelschap, angst voor mensenmenigtes maar vaak ongerust als men alleen gelaten wordt. Mentale depressie, vaak met suïcide tendensen - door (van een hoogte) te springen. Mongoloïde.

Hoofd: Congestieve hoofdpijnen met een rood gezicht. Hoofdpijnen: voorhoofd, achterhoofd en kruin. Migraine; wekelijks. Hoofdpijn < warme atmosfeer; onweersbui- en; opwindig; reizen met bus of trein. Vertigo als gevolg van hoge bloeddruk.

Hoofdhuid: Gevoelig. Haaruitval. Algehele alopecia.

Gezicht: Acne rosacea. Behaard gezicht.

Ogen: *Granulaire oogleden*. Conjunctivitis. Kyste aan het ooglidbindweefsel. Strontjes. Iritis; keratitis; flycteen. Vlekken voor de ogen.

Oren: *Catarrale doofheid. Otorroe.* Steenpuisten in de meatus. Ziekte van Ménière.

Neus: *Catarre. Post-nasale catarre.* Sinus- en antrum-infectie. Droge slijmvliezen. *Kloofjes in de neusvleugels;* kloof in de neus. Verlies van reukvermogen. Bloedneus.

Mond: Droge mond en lippen - stijve lippen 's morgens. *Zweren in de mond.* Speekselvloed. *Gekloofde mondhoeken;* heel rode lippen. Zere kaakbotten. Periostitis van de kaak. Vieze smaak in de mond; deficiënte of verloren smaak. *Brandende tong; rauwe en droge tong, beslagen, slijmerig, gezwollen.* Stijve tong 's morgens; wratten op de tong; pijnlijke tongwortel.

Keel: Vergrote schildklier. *Droge en brandende tong. Uitgedroogde, rauwe en granulaire tong.* Telkens terugkerende tonsillitis; uitscheiding van kaasachtige deeltjes. Pharyngitis; laryngitis; tracheitis. Gevoel van een appelboor; gemakkelijk verslikken.

Ademhaling: *Elke winter bronchitis.* Geschiedenis van pneumonie of broncho-pneumonie; voelt zich sindsdien niet meer goed. Bronchitis en astma. Emfyseem. Verstikkingsaanvallen 's nachts. Kortademig. Hoest 's morgens; droge kriebelhoest - los of kleverig. Infantiele astma.

Congestie van de nasale en bronchiale slijmvliezen, speciaal bij kinderen; broncho- en lobaire-pneumonie. Een geschiedenis van herhaalde aanvallen van longcongestie of broncho-pneumonie bij kinderen is een indicatie voor *Morgan* of een van de afgeleide daarvan - *Morgan Pure* of *Morgan Gaertner*. Dr. Sargunar, die deze nosode in 5300 gevallen gebruikt heeft, meldt dat *Morgan* net zo snel als adrenaline de aanvallen van bronchiale astma opvangt. Het is ook een waardevol geneesmiddel bij borstklachten, als het middel dat van indicatie is niet werkt. Ook zeer waardevol om de residuale infectie op te ruimen na een broncho-pneumonie, speciaal bij gevallen die volgen op Sulphur en Natrium sulphuricum.

Dr. William B. Griggs zegt dat hij *Morgan* heeft gebruikt van de 200 tot de CM potentie bij gevallen van astmatische kinderen waar Natrium sulphuricum, Arsenicum en de andere astmatische geneesmiddelen totaal niet gewerkt hebben.

Nek en rug: Adenitis in de nek. *Fibrositis in nek en schouders.* Geschiedenis van reumatische koorts. Lumbago, acuut en chronisch. Pijnen < algemeen 's nachts;

< warmte; > beweging; < beginnende beweging. Spinale arthritis; arthritis van het sacro-iliacale gewricht.

Borst: Pleurodynie (pleuralgie). *Fibrositis van de borstwand*. Emfyseem. Angina. Pijnen sinds herpes.

Behoeften en aversies: Houdt van vet; zoet; eieren; en boter. *Verstoord door:* vet en eieren; of gebruikt geen vet en eieren.

Maag: *Maagzuur*. Zuur, bitter, mondenvol. *Oprispingen; pyrosis. Branden in maag en keel*. Pijn en zuur > eten. Misselijkheid; overgeven; haematemeses. Duodenale- en maagzweer. *Biliare aanvallen*.

Buik: Pijn of ongemak in het epigastrium. Gevoelig epigastrium. Links en rechts pijn in het hypochondrium. Pijn in de rechter en linker darmbeenstreek. *Pijn in lever en galblaas. Gevoelige lever en galblaas. Galstenen:* bevestigd door röntgenfoto's of operatie. Aanvallen van *geelzucht*. Flatulentie. Rode en vochtige navel; nare geur.

Spijsvertering: Congestie van het maagslijmvlies en lever, maagzuur en een vieze tong; bittere smaak in de mond 's morgens met slijmophoping die kokhalzen veroorzaakt zodra men uit bed komt. Congestie van de lever; biliare aanvallen met hevige hoofdpijn die uiteindelijk > door grote hoeveelheden slijmerige gal over te geven. Een geschiedenis van biliare aanvallen, speciaal tijdens het climacterium, zouden ons aan *Morgan* moeten doen denken.

Regelmatig geen eetlust 's morgens, maar om 11.00u heeft het kind een flauw, leeg, wee gevoel dat > door te eten; regelmatig terugkerende vlagen van indigestie, zelfs met overgeven van slijm en soms bloed, maar verzwering komt zelden voor.

Circulatie: *Spataderen. Vertigo. Phlebitis. Warmtestuwingen. Varicose zweren*. Hoge bloeddruk. Trage circulatie. Cerebrale thrombose. Snel gekneusd. Tendens tot aambeien.

Bovenste ledematen: Pijn in de schouders; reumatische schouders. Pijn in armen; polsen; handen. Neuritis van de arm; pijn weerhoudt de patiënt van slapen. Gevoelloze en tintelende armen. Opgeblazen armen, kan ze niet gebruiken; stijf.

Handen opgezet, stijf met een zwak grijpvermogen. Warme handen 's nachts. Stijve vingers 's morgens. *Reumatoïde arthritis van de polsen* (bevestigd middels röntgenfoto's). *Reumatische duim*; osteoporose. *Gezwellen en pijnlijke vingergewrichten*. Gezwellen en pijnlijke metacarpophalangeale-gewrichten, speciaal de middelvinger. *Nodulen op de vingers*.

Onderste ledematen: Benen hebben geen kracht; stijve ledematen; doof gevoel in de ledematen. Tintelende benen; doof gevoel in de voeten; groeipijnen. Ledematen zijn op plekken koud; voelt niets. Gezwellen knie. Periarthritis van de knie. Grote en stijve kniegewrichten. Osteoarthritis van de knie. *Pijn in de voetzolen*. Metatarsalephalangeale gewrichten pijnlijk, gezwollen. Pijn in de hielen. Dikke huid op de voetzolen met *gekloofde hielen*. Pes planus (platvoet). *Hete voeten 's nachts*; stinkend voetzweet. Bij meisjes in de puberteit zien we wintervoeten en -tenen. Volgens Dr. Robert H. Farley is *Morgan* bruikbaar bij artritis als geen enkel ander geneesmiddel baat.

Urine: *Cystitis*: met frequente urinelozing en pijn. Urine ruikt sterk en is corrosief. Glucosurie.

Genitaliën, vrouwelijk: *Pruritis vulvae en p. vagina*. *Menorragie en metrorragie* - poliepen en fibromen in uterus. *Leucorrhoe* - corrosief, stinkend; bruin; groen; geel. Steenpuisten op de vulva. *Urethrale carunkel*; *bartholinitis*. Dyspareunie.

De congestieve hoofdpijnen die ontstaan aan het begin van de menstruatie gaan vaak samen met pijn in de ovaria (congestieve dysmenorroe) of met congestieve warmtestuwingen tijdens het climacterium.

Genitaliën, mannelijk: Erupties op het scrotum - blaasjesachtig, *schilferend, vocht afscheidend, rood, rauw, jeukend*. Erupties op het perineum en in de liezen - jeukend, rood, rauw en brandend. Droog schilferend eczeem op de pudenda en liezen.

Rectum: *Constipatie*. *Pruritis ani*. Aambeien - bloedend, jeukend en pijnlijk. Anale fissuren. Diarree; aandrang 's morgens. Stoelgang direct na de maaltijd.

Ontlasting: Kan papachtig zijn, stinkt en bevat bloed en slijm.

Slaap: *Insomnia; lichte en rusteloze slaap.*

Huid: Sterke verdikking en congestie van de huid met diepe kloven. Jeukende erupties, < warmte. Callositas. Overvloedige okseltranspiratie. Rauw, rood eczeem, dat vrijelijk vocht afscheidt met jeuk en hitte, bloedt bij krabben. Dr. William B. Griggs zegt: '*Morgan* is een van mijn favoriete geneesmiddelen bij jonge kinderen met eczeem. Zoals het vochtige eczeem waarbij het kind krabt en het exudaat over het gezicht loopt en het eczeem bloedt. Dit heb ik door *Morgan* zien genezen waar geneesmiddelen als Graphites, Psorinum en Medorrhinum niet werkten.' Het type eczeem dat hier van toepassing is gelijkt op dat van Sulphur, Graphites, Petroleum, enz. Er zijn slechts enkele vormen van eczeem tijdens de dentitie-periode of later, waarbij dit geneesmiddel niet van indicatie is.

Gezicht: Erupties in het gezicht; hoofdhuid; *nek - pustulair, vocht afscheidend*. Erupties op de wenkbrauwen; *schilferig en hevig jeukend*. Gezicht: *heet, rood, droog, met fissuren*. Eczeem op de kin en het voorhoofd. *Kloven en erupties achter de oren - vocht afscheidend, jeukend, schilferig en klovend*. Neurodermitis - kin, voorhoofd en randen van de hoofdhuid. Erupties op de randen van de hoofdhuid: *pustulair, jeukend en schilferig*. Eczeem in de gehoorgang. Erysipelas in het gezicht. Acne in het gezicht en op de hoofdhuid.

Hals en lichaam: Erupties in de hals, op het lichaam en de borst - erythema, blaasjesachtig, papulo-pustulair; *met opvallende jeuk*. Herpes zoster in beide okselstreken. Eczeem op de linker tepel. Intertrigo van de mammae. Acne op schouders en rug. *Steenpuisten en karbonkels* in de hals.

Armen en handen: Erupties op de buigvlakken van de armen - *droog, gekloofd, jeukende fissuren*. Prikkende hitte op de *achterzijde* van de armen en ellebogen. Erupties van pols tot elleboog - droog, schilferig, gekloofd, jeukend. Infantiel eczeem. Rug en palmen van handen en tussen de vingers - *droog, gekloofd, fissuren, vocht afscheidend, jeukend* en brandend. Gekloofde knokkels, vingers en duimen. Platte wratten op de handen. Broze nagels.

Benen: Varicose eczeem. Wintervoeten, erythema florida. Erythrocyanosis puellaris (blauwrode huidverkleuring). Kringvormige eruptie op de binnenzijde van beide benen. Dermatitis op de voet, binnenzijde van de hiel, de enkel. Erythema nosodum

MORGAN PURE

op de benen. Ringworm op de voet.

Erupties < algemeen door warmte, wassen en 's nachts. Huid verdraagt geen wol.
Huid is gevoelig voor de zon - prikkende hitte.